

Nr 6.

Ankom till riksdagens kansli den 11 februari 1927 kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion angående viss ändring i instruktionen för statens egnahemsinspektör.

(2:a avd.)

I en inom riksdagens andra kammare väckt, till jordbruksutskottet hänvisad motion, nr 251, av herr *Osberg* har hemställts, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte vidtaga sådan ändring i den för statens egnahemsinspektör gällande instruktion, att inspektören bör så vitt möjligt besöka varje egnahemsnämnd inom riket minst en gång om året å ett av deras ordinarie sammanträden.

Beträffande de skäl, som åberopas till stöd för denna framställning, får utskottet hänvisa till motionen.

En av samma motionär i enahanda syfte väckt motion var föremål för behandling vid 1926 års riksdag, som på hemställan av jordbruksutskottet (utlåtande nr 11) fann densamma icke föranleda någon riksdagens åtgärd. Såsom motivering till berörda hemställan anförde utskottet följande:

Utskottet.

»Enligt vad utskottet inhämtat utgöra redan nu ifrågavarande besök hos egnahemsnämnderna en icke oviktig detalj av egnahemsinspektörens mångskiftande verksamhet, och utskottet förutsätter, att vid planläggningen av inspektörens arbete denna besöksverksamhet tillgodoses med hänsyn till dess betydelse i jämförelse med övriga arbetsuppgifter. Därest motionärens förslag genomfördes, skulle, enligt beräkning, ett sextiotial olika besök av denna art årligen behöva äga rum, vilket skulle innebära en högst avsevärd ökning av den nuvarande verksamheten i detta hänseende. En dylik anordning skulle därför icke gärna kunna genomföras utan en betydlig förskjutning i inspektörens arbetsuppgifter, helst som det icke — såsom motionären tänkt sig — torde låta sig göra att tilldela inspektören befogenhet att bestämma tidpunkterna för egnahemsnämndernas sammanträden i och för erhållande av lämplig resplan. Under sådana förhållanden synes motionärens förslag att ålägga inspektören ifrågavarande skyldighet knappast vara genomförbart.

Det syfte motionären velat ernå — vinnandet av större enhetlighet beträffande låneförmedlingar — torde emellertid på andra vägar kunna främjas. Enligt vad utskottet inhämtat, har, bland annat, i flera fall förekommit, att egnahemsinspektören anordnat sammanträden med representanter för låneförmedlare för dryftande av för deras verksamhet viktiga spörsmål. Det synes utskottet, som om man även genom ett dylikt förfarande — som givetvis tager ojämförligt mycket mindre tid i anspråk för egnahemsinspektören — skulle kunna nå goda resultat.

Av skäl som framgå av det anförda har utskottet icke ansett sig kunna förorda den gjorda framställningen.»

Några nya skäl synas icke vara anförda i den av motionären nu upprepade framställningen. Utskottet får för sin del allenast åberopa sina ovan anförda uttalanden, vilka alltjämt torde äga giltighet.

I anslutning härtill hemställer utskottet,

att motionen II:251 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 11 februari 1927.

På jordbruksutskottets vägnar:

O. NILSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Sederholm, Nilsson* i Kabbarp, *Linders, Boberg, Gabrielsson, Andersson* i Fältenborg och *Alexander Nilsson* samt

från andra kammaren: herrar *Nilsson* i Tånga, *Olsson* i Broberg, *Johansson* i Uppmälby, *Sköld, Pettersson* i Bjälbo, *Carlström, Uddenberg* och *Andersson* i Grimbo.
